

CONV 851/03

FØLGESKRIVELSE

fra: sekretariatet
til: konventet

Vedr.: **Rapport fra formandskabet for konventet til Det Europæiske Råds formand**

Hermed følger til konventets medlemmer rapporten fra formandskabet for konventet til Det Europæiske Råds formand.

RAPPORT
FRA FORMANDSKABET FOR KONVENTET
TIL DET EUROPÆISKE RÅDS FORMAND

1. På grundlag af mandatet fra Det Europæiske Råd i Laeken den 14.-15. december 2001 har Konventet om Den Europæiske Unions Fremtid afsluttet sin opgave og forelægger Det Europæiske Råds formand resultatet af arbejdet: et udkast til traktat om en forfatning for Europa.
2. I overensstemmelse med Laeken-erklæringen aflagde konventets formand situationsrapporter på Det Europæiske Råds møder i juni 2002 (Sevilla), oktober 2002 (Bruxelles), december 2002 (København) og april 2003 (Athen). Han forelagde traktatudkastets del I og II for Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 20. juni 2003; de er ikke blevet ændret efterfølgende. Del III og IV, der forelå som foreløbige tekster i Thessaloniki, er siden blevet endeligt udformet og kan nu tilføjes.
3. Dette er afslutningen på 17 måneders arbejde i konventet. Medlemmerne, der tillige med suppleanterne er opført i bilag I, har holdt 26 plenarmøder (52 dage) med over 1 800 indlæg. Konventet nedsatte 11 arbejdsgrupper og tre diskussionskredse med hver sit præcise mandat, der mødtes for at behandle særlige spørgsmål (jf. listen i bilag II) og udarbejde anbefalinger til konventet som helhed. Konventets medlemmer har forelagt 386 skriftlige bidrag for det samlede konvent og 773 bidrag for arbejdsgrupperne og diskussionskredsene.
4. Præsidiet, hvis medlemmer er opført i bilag I, har holdt 50 møder og forelagt konventet 52 dokumenter. Dets medlemmer varetog formandskabet for arbejdsgrupperne og diskussionskredsene (jf. bilag II) og aflagde beretning til konventet.

5. Konventet har arbejdet i fuld åbenhed, idet møderne var offentlige, og alle de officielle dokumenter var lagt ud på konventets websted, der blev konsulteret af gennemsnitligt 47 000 personer om måneden og af så mange som 100 000 i juni 2003. Desuden har konventet taget en række initiativer for at få en bredere kreds til at deltage i sit arbejde. Det forum, der blev oprettet i overensstemmelse med Laeken-erklæringen, har modtaget 1264 bidrag fra ngo'er, erhvervslivet og akademiske kredse m.m. Der har været holdt møder med en lang række grupper med interesse i konventet, bl.a. kirker og religiøse organisationer, tænketanke og repræsentanter for lokale og regionale organisationer samt ngo'er. Endelig blev der holdt et særligt plenarmøde om civilsamfundet i juni 2002. Der blev afholdt et ungdomskonvent i juli 2002, hvis formand blev observatør i konventets videre arbejde.
6. En meget vigtig faktor i konventets succes var den store rolle, medlemmerne fra kandidatlandene har spillet. I overensstemmelse med Laeken-erklæringen deltog de fuldt ud i konventets arbejde. Konventet besluttede at gå videre, og en repræsentant valgt blandt disse medlemmer blev indbudt til at deltage i alle præsidiets drøftelser. Der blev sørget for tolkning, så medlemmerne fra kandidatlandene kunne tale til konventet på deres eget sprog. Det Europæiske Råds beslutning om udvidelsen i december 2002 og den efterfølgende ratifikationsproces i kandidatlandene understreger betydningen af disse beslutninger, der blev gennemført lige fra starten af konventets arbejde.
7. Konventets opgave byggede på de fire spørgsmål, der blev rejst i Nice-erklæringen om Unionens fremtid og videreudviklet i det mandat, som Det Europæiske Råd udarbejdede i Laeken. På de første møder behandlede konventet spørgsmål som kompetenceafgrænsning og forenkling af EU's instrumenter og procedurer. Disse drøftelser på plenarmøderne og anbefalingerne fra de arbejdsgrupper, der blev nedsat i første omgang, satte konventet i stand til i oktober 2002 at fastlægge den mest hensigtsmæssige struktur for den fremtidige traktat, der kan opfylde kravene om klarhed og forenkling. Konventets resultater afspejler dette: de eksisterende traktater er blevet sammenskrevet og omstruktureret i form af et udkast til

forfatning, og Den Europæiske Union får status som én enkelt juridisk person. Denne fremgangsmåde blev støttet af et meget stort antal konventsmedlemmer og gjorde det muligt for konventet at nå til bred enighed om den konsoliderede og fuldstændige tekst til et traktatudkast i fire dele, som det forelægger Det Europæiske Råd.

8. Konventet nåede til enighed om en markant styrkelse af EU's demokratiske karakter. Forfatningen anbefaler således en betydelig udvidelse af Europa-Parlamentets rolle med en fordobling af antallet af områder, hvor der lovgives ved fælles beslutningstagning, der dermed bliver den almindelige lovgivningsprocedure i EU, og en væsentlig forenkling af de dertil svarende procedurer. Der er indført nye mekanismer, der skal sikre en bedre formidling af information til de nationale parlamenter og deres inddragelse i EU's arbejde, især lovgivningsarbejdet. EU's kompetencer er blevet præciseret, kategoriseret og stabiliseret, og antallet af retlige instrumenter er blevet reduceret for at sikre en bedre forståelse i offentligheden, større effektivitet i arbejdet og en klar sondring mellem EU's og medlemsstaternes rolle.
9. For at gøre det muligt for EU's centrale institutioner at tilpasse sig de nye dimensioner i forbindelse med udvidelsen, er der indført muligheder for at styrke dem alle tre og samtidig bevare balancen imellem dem. Konventet mener, at disse reformer vil forbedre EU's effektivitet betydeligt.
10. Forfatningen integrerer i del II chartret om grundlæggende rettigheder, der blev proklameret på Det Europæiske Råds møde i Nice. Konventet har noteret sig, at "forklaringerne" til chartret, der blev udarbejdet på initiativ af charterforsamlingens præsidium og dernæst ajourført under konventpræsidiets ansvar, er et af de vigtige instrumenter til fortolkning af chartret.
11. Konventet har udarbejdet en tekst til nye protokoller om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union og om anvendelse af subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet samt til præcise protokoller om Eurogruppen og Euratom. Det har ikke foretaget nogen

revision af de eksisterende protokoller til de nuværende traktater og har dermed heller ikke udarbejdet en tekst til de protokoller, der er nævnt i artikel IV-1 og IV-2: det er regeringskonferencen, der må afslutte dette arbejde. Det er også regeringskonferencen, der skal fastlægge de i artikel III-213 og artikel III-214 nævnte lister over medlemsstater, der deltager i det strukturerede samarbejde og det tættere gensidige samarbejde på forsvarsområdet, og sikre opfølgningen af anmodningen i erklæringen fra konventet om, at der hurtigst muligt oprettes en tjeneste for EU's optræden udadtil.

12. Det Europæiske Råds opmærksomhed henledes på to andre særlige spørgsmål, som det eventuelt vil ønske at følge op. For det første har et stort antal konventsmedlemmer talt for en mere ambitiøs tilgang til spørgsmålet om åbenhed, bl.a. med en automatisk formodning om ret til aktindsigt i alle dokumenter. Ifølge forslaget til forfatning har institutionerne pligt til at vedtage regler om åbenhed. Ambitionsniveauet for disse regler og det omfang, hvori anmodninger om aktindsigt kan efterkommes, skal derfor behandles i en senere lovgivning.
13. For det andet har nogle medlemmer ønsket at tage Euratom-traktatens bestemmelser op til fornyet behandling og eventuelt ajourføre dem, men konventet har ikke ment, at det havde mandat eller tid og kompetence til at gøre dette. Euratoms fremtid er et spørgsmål, som Det Europæiske Råd kunne ønske at tage op på et eller andet tidspunkt.
14. Visse medlemmer af konventet har ikke kunnet støtte udkastet til forfatning, uden at de dog har søgt at blokere for konsensus. En gruppe på fire medlemmer mener, at konventet ikke i tilstrækkelig grad har opfyldt den bestemmelse i Laeken-mandatet, der vedrører øget demokratisk legitimitet; deres alternative mindretalsrapport, hvori de foreslår et "demokratiernes Europa", findes i bilag III.
15. Andre konventsmedlemmer ville, selv om de har tilsluttet sig den brede konsensus om forfatningsudkastet, have foretrukket en mere vidtgående tilgang, især med hensyn til udvidet brug af afstemninger med kvalificeret flertal og procedurerne for fremtidige ændringer af forfatningen.

16. Det er takket være alle medlemmernes store indsats og engagement, at konventet har kunnet afslutte sit arbejde med et godt resultat og fremlægge, hvad Det Europæiske Råd i Thessaloniki betragtede som et godt grundlag for den kommende regeringskonference. Konventet håber, at den dynamik, der er skabt, og balancen i den syntese, der efter lange og indgående drøftelser er opnået konsensus om, kan opretholdes under regeringskonferencen.
17. Konventet har opfyldt mandatet fra Det Europæiske Råd i Laeken. Dets arbejde er afsluttet. Konventformandskabet har med forelæggelsen af udkastet til traktat om en forfatning for Europa samt denne rapport afsluttet sin opgave og træder derfor tilbage.
18. Konventets arkiver deponeres i Generalsekretariatet for Rådet.

Valéry Giscard d'Estaing
Formand for konventet

Giuliano Amato
Næstformand

Jean-Luc Dehaene
Næstformand

John Kerr
Generalsekretær

DET EUROPÆISKE KONVENT**LISTE OVER MEDLEMMER****FORMANDSKABET**

Valéry GISCARD d'ESTAING
Giuliano AMATO
Jean-Luc DEHAENE

Formand
Næstformand
Næstformand

ANDRE MEDLEMMER AF PRÆSIDIET

Michel BARNIER
John BRUTON
Henning CHRISTOPHERSEN
Alfonso DASTIS

Repræsentant for Europa-Kommissionen
Repræsentant for de nationale parlamenter
Repræsentant for det danske formandskab
Repræsentant for det spanske formandskab
(fra marts 2003)

Klaus HÄNSCH
Giorgos KATIFORIS

Repræsentant for Europa-Parlamentet
Repræsentant for det græske formandskab
(indtil februar 2003)

Iñigo MÉNDEZ DE VIGO
Ana PALACIO

Repræsentant for Europa-Parlamentet
Repræsentant for det spanske formandskab
(indtil marts 2003)

Giorgos PAPANDREOU

Repræsentant for det græske formandskab
(fra februar 2003)

Gisela STUART
Antonio VITORINO
Alojz PETERLE

Repræsentant for de nationale parlamenter
Repræsentant for Europa-Kommissionen
Gæstemedlem

MEDLEMMER AF KONVENTET**REPRÆSENTANTER FOR EUROPA-PARLAMENTET**

Jens-Peter BONDE (DK)
Elmar BROK (D)
Andrew Nicholas DUFF (UK)
Olivier DUHAMEL (F)
Klaus HÄNSCH (D)

Sylvia-Yvonne KAUFMANN (D)
Timothy KIRKHOPE (UK)
Alain LAMASSOURE (F)
Linda McAVAN (UK)
Hanja MAIJ-WEGGEN (NL)
Luís MARINHO (P)
Íñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO (E)
Cristiana MUSCARDINI (I)
Antonio TAJANI (I)
Anne VAN LANCKER (B)
Johannes VOGGENHUBER (A)

REPRÆSENTANTER FOR KOMMISSIONEN

Michel BARNIER

António VITORINO

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE

LAND

BELGIEN

Regeringen
Louis MICHEL

Det nationale parlament
Karel DE GUCHT
Elio DI RUPO

DANMARK

Regeringen
Henning CHRISTOPHERSEN

Det nationale parlament
Peter SKAARUP
Henrik DAM KRISTENSEN

TYSKLAND

Regeringen
Joschka FISCHER
*afløste Peter GLOTZ
i november 2002*

Det nationale parlament
Jürgen MEYER
Erwin TEUFEL

GRÆKENLAND

Regeringen

Giorgos PAPANDREOU
*afløste Giorgos KATIFORIS
i februar 2003*

Det nationale parlament

Paraskevas AVGERINOS
Marietta GIANNAKOU

SPANIEN

Regeringen

Alfonso DASTIS
*afløste Carlos BASTARRECHE
som suppleant i sept. 2002 og derefter
A. Palacio som medlem i marts 2003*

Det nationale parlament

Josep BORRELL
FONTELLES
Gabriel CISNEROS
LABORDA

FRANKRIG

Regeringen

Dominique de VILLEPIN
*afløste Pierre MOSCOVICI
i november 2002*

Det nationale parlament

Pierre LEQUILLER
*afløste Alain BARRAU
i juli 2002*
Hubert HAENEL

IRLAND

Regeringen

Dick ROCHE
*afløste Ray MacSHARRY
i juli 2002*

Det nationale parlament

John BRUTON
Proinsias DE ROSSA

ITALIEN

Regeringen

Gianfranco FINI

Det nationale parlament

Marco FOLLINI
Lamberto DINI

LUXEMBOURG

Regeringen

Jacques SANTER

Det nationale parlament

Paul HELMINGER
Ben FAYOT

NEDERLANDENE

Regeringen
Gijs de VRIES
afløste Hans van MIERLO
i oktober 2002

Det nationale parlament
René van der LINDEN
Frans TIMMERMANS

ØSTRIG

Regeringen
Hannes FARNLEITNER

Det nationale parlament
Caspar EINEM
Reinhard Eugen BÖSCH

PORTUGAL

Regeringen
Ernâni LOPES
afløste João de VALLERA
i maj 2002

Det nationale parlament
Alberto COSTA
Eduarda AZEVEDO

FINLAND

Regeringen
Teija TIILIKAINEN

Det nationale parlament
Kimmo KILJUNEN
Jari VILÉN
afløste Matti VANHANEN
i maj 2003

SVERIGE

Regeringen
Lena HJELM-WALLÉN

Det nationale parlament
Sören LEKBERG
Göran LENNMARKER

DET FORENEDE KONGERIGE

Regeringen
Peter HAIN

Det nationale parlament
Gisela STUART
David HEATHCOAT-
AMORY

REPRÆSENTANTER FOR KANDIDATLANDENE

LAND

CYPERN

Regeringen
Michael ATTALIDES

Det nationale parlament
Eleni MAVROU
Panayiotis DEMETRIOU

MALTA

Regeringen
Peter SERRACINO-INGLOTT

Det nationale parlament
Michael FRENDU
Alfred SANT

UNGARN

Regeringen
Péter BALÁZS
*afløste János MARTONYI
i juni 2002*

Det nationale parlament
József SZÁJER
Pál VASTAGH

POLEN

Regeringen
Danuta HÜBNER

Det nationale parlament
Jozef OLEKSY
Edmund WITTBRODT

RUMÆNIEN

Regeringen
Hildegard Carola PUWAK

Det nationale parlament
Alexandru ATHANASIU
*afløste Liviu MAIOR
i februar 2003*
Puiu HASOTTI

SLOVAKIET

Regeringen
Ivan KORČOK
*afløste Ján FIGEL
i november 2002*

Det nationale parlament
Jan FIGEL
*afløste Pavol HAMZIK
i oktober 2002*
Irena BELOHORSKÁ

LETLAND

Regeringen
Sandra KALNIETE
afløste Roberts ZILE
i januar 2003

Det nationale parlament
Rihards PIKS
Liene LIEPINA
afløste Edvins INKĒNS
i januar 2003

ESTLAND

Regeringen
Lennart MERI

Det nationale parlament
Tunne KELAM
Rein LANG
afløste Peeter REITZBERG
i april 2003

LITAUEN

Regeringen
Rytis MARTIKONIS

Det nationale parlament
Vytenis ANDRIUKAITIS
Algirdas GRICIUS
afløste i dec. 2002 Alvydas
MEDALINSKAS, der selv
afløste Dalia KUTRAITE-
GIEDRAITIENE som suppleant

BULGARIEN

Regeringen
Meglena KUNEVA

Det nationale parlament
Daniel VALCHEV
Nikolai MLADENOV

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Regeringen
Jan KOHOUT
afløste Jan KAVAN
i september 2002

Det nationale parlament
Jan ZAHRADIL
Josef ZIELENIEC

SLOVENIEN

Regeringen
Dimitrij RUPEL
afløste Matjaz NAHTIGAL
i januar 2003

Det nationale parlament
Jelko KACIN
afløste Slavko GABER
i januar 2003
Alojz PETERLE

TYRKIET

Regeringen
Abdullah GÜL
afløste i marts 2003 Yasar
YAKIS, der selv afløste
Mesut YILMAZ i december 2002

Det nationale parlament
Zekeriya AKCAM
afløste Ali TEKIN
i december 2002
Kemal DERVIŞ
afløste Ayfer YILMAZ
i december 2002

SUPPLEANTER

REPRÆSENTANTER FOR EUROPA-PARLAMENTET

William ABITBOL (F)
ALMEIDA GARRETT (P)
John CUSHNAHAN (IRL)
Lone DYBKJÆR (DK)
Pervenche BERÈS (F)
Maria BERGER (A)
Carlos CARNERO GONZÁLEZ (E)
Neil MacCORMICK (UK)
Piia-Noora KAUPPI (FIN)
Elena PACIOTTI (I)
Luís QUEIRÓ (P)
Reinhard RACK (A)
Esko SEPPÄNEN (FIN)
the Earl of STOCKTON (UK)
Helle THORNING-SCHMIDT (DK)
Joachim WÜRMEILING (D)

REPRÆSENTANTER FOR KOMMISSIONEN

David O'SULLIVAN

Paolo PONZANO

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE

LAND

BELGIEN

Regeringen
Pierre CHEVALIER

Det nationale parlament
Danny PIETERS
Marie NAGY

DANMARK

Regeringen
Poul SCHLÜTER

Det nationale parlament
Per DALGAARD
Niels HELVEG PETERSEN

TYSKLAND

Regeringen
Hans Martin BURY
*afløste Gunter PLEUGER
i november 2002*

Det nationale parlament
Peter ALTMAIER
Wolfgang GERHARDS
*afløste Wolfgang SENFF
i marts 2003*

GRÆKENLAND

Regeringen
Giorgos KATIFORIS
*afløste Panayiotis
IOAKIMIDIS i februar 2003*

Det nationale parlament
Nikolaos
CONSTANTOPOULOS
Evripidis STILINIADIS

SPANIEN

Regeringen
Ana PALACIO
*afløste Alfonso
Dastis i marts 2003*

Det nationale parlament
Diego LÓPEZ GARRIDO
Alejandro MUÑOZ LONSO

FRANKRIG

Regeringen
Pascale ANDREANI
afløste Pierre VIMONT
i august 2002

Det nationale parlament
Jacques FLOCH
afløste Anne-Marie
IDRAC i juli 2002
Robert BADINTER

IRLAND

Regeringen
Bobby McDONAGH

Det nationale parlament
Pat CAREY
afløste Martin CULLEN i
juli 2002
John GORMLEY

ITALIEN

Regeringen
Francesco E. SPERONI

Det nationale parlament
Valdo SPINI
Filadelfio Guido BASILE

LUXEMBOURG

Regeringen
Nicolas SCHMIT

Det nationale parlament
Gaston GIBERYEN
Renée WAGENER

NEDERLANDENE

Regeringen
Thom de BRUIJN

Det nationale parlament
Wim van EEKELEN
Jan Jacob van DIJK
afløste Hans van BAALEN
i oktober 2002

ØSTRIG

Regeringen
Gerhard TUSEK

Det nationale parlament
Evelin LICHTENBERGER
Eduard MAINONI
afløste Gerhard KURZMANN
i marts 2003

PORTUGAL

Regeringen
Manuel LOBO ANTUNES

Det nationale parlament
Guilherme d'OLIVEIRA
MARTINS
afløste Osvaldo de CASTRO
i juni 2002
António NAZARÉ
PEREIRA

FINLAND

Regeringen
Antti PELTOMÄKI

Det nationale parlament
Hannu TAKKULA
afløste Riitta KORHONEN i
maj 2003
Esko HELLE

SVERIGE

Regeringen
Sven-Olof PETERSSON
afløste Lena HALLENGREN
i december 2002

Det nationale parlament
Kenneth KVIST
Ingvar SVENSSON

DET FORENEDE KONGERIGE

Regeringen
Baroness SCOTLAND OF ASTHAL

Det nationale parlament
Lord TOMLINSON
Lord MACLENNAN OF
ROGART

REPRÆSENTANTER FOR KANDIDATLANDENE

LAND

CYPERN

Regeringen
Theophilos V. THEOPHILOU

Det nationale parlament
Marios MATSAKIS
Androula VASSILIOU

MALTA

Regeringen
John INGUANEZ

Det nationale parlament
Dolores CRISTINA
George VELLA

UNGARN

Regeringen
Péter GOTTFRIED

Det nationale parlament
András KELEMEN
István SZENT-IVÁNYI

POLEN

Regeringen
Janusz TRZCIŃSKI

Det nationale parlament
Marta FOGLER
Genowefa GRABOWSKA

RUMÆNIEN

Regeringen
Constantin ENE
afløste Ion JINGA
i december 2002

Det nationale parlament
Péter ECKSTEIN-KOVACS
Adrian SEVERIN

SLOVAKIET

Regeringen
Juraj MIGAŠ

Det nationale parlament
Zuzana MARTINAKOVA
afløste Frantisek SEBEJ
i november 2002
Boris ZALA
afløste Olga KELTOSOVA i
november 2002

LETLAND

Regeringen
Roberts ZILE
afløste Guntars KRASTS
i januar 2003

Det nationale parlament
Guntars KRASTS
afløste Maris
SPRINDZUKS i januar 2003
Arturs Krisjanis KARINS
afløste Inese BIRZNIECE
i januar 2003

ESTLAND

Regeringen
Henrik HOLOLEI

Det nationale parlament
Liina TÕNISSON
afløste Liia HÄNNI
i april 2003
Urmas REINSALU
afløste Ülo TÄRNO
i april 2003

LITAUEN

Regeringen
Oskaras JUSYS

Det nationale parlament
Gintautas ŠIVICKAS
afløste i februar 2003
Gediminas DALINKEVICIUS,
der selv afløste
Rolandas PAVILIONIS i
dec. 2002
Eugenijus MALDEIKIS
afløste Alvydas
MEDALINSKAS i februar 2003

BULGARIEN

Regeringen
Neli KUTSKOVA

Det nationale parlament
Alexander ARABADJIEV
Nesrin UZUN

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Regeringen
Lenka Anna ROVNA
afløste Jan KOHOUT
i september 2002

Det nationale parlament
Petr NEČAS
František KROUPA

SLOVENIEN

Regeringen
Janez LENARČIČ

Det nationale parlament
Franc HORVAT
afløste Danica SIMŠIČ
i januar 2003
Mihael BREJC

TYRKIET

Regeringen
Oğuz DEMIRALP
afløste Nihat AKYOL
i august 2002

Det nationale parlament
Ibrahim ÖZAL
afløste Kürsat ESER
i december 2002
Necdet BUDAK
afløste A. Emre KOCAOĞLU
i december 2002

OBSERVATØRER

Roger BRIESCH
Josef CHABERT
João CRAVINHO
Manfred DAMMEYER
Patrick DEWAELE
Nikiforos DIAMANDOUROS
(afløste Jacob SÖDERMAN i marts 2003)
Claude DU GRANRUT
Göke Daniel FRERICHS
Emilio GABAGLIO
Georges JACOBS
Claudio MARTINI
Anne-Maria SIGMUND
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
(afløste i februar 2003 Eduardo ZAPLANA,
som Eva-Riitta SIITONEN havde været
suppleant for siden oktober 2002)

Det Økonomiske og Sociale Udvalg
Regionsudvalget
Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan
Regionsudvalget
Regionsudvalget
Den Europæiske Ombudsmand

Regionsudvalget
Det Økonomiske og Sociale Udvalg
Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan
Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan
Regionsudvalget
Det Økonomiske og Sociale Udvalg
Regionsudvalget

SEKRETARIATET

Sir John KERR
Annalisa GIANNELLA

Generalsekretær
Vicegeneralsekretær

Marta ARPIO SANTACRUZ
Hervé BRIBOSIA
Elisabeth GATEAU
Maria José MARTÍNEZ IGLESIAS
Guy MILTON
Kristin de PEYRON
Alain PIOTROWSKI
Alessandra SCHIAVO
Maryem van den HEUVEL

Agnieszka BARTOL
Nicole BUCHET
Clemens LADENBURGER
Nikolaus MEYER LANDRUT
Ricardo PASSOS
Alain PILETTE
Etienne de PONCINS
Walpurga SPECKBACHER

ARBEJDSGRUPPER

<u>Emne</u>	<u>Formand</u>	<u>Rapport</u>
1. Nærhedsprincippet	Íñigo Mendez de Vigo	CONV 286/02 af 23. september 2002
2. Chartret	Antonio Vitorino	CONV 354/02 af 22. oktober 2002
3. Status som juridisk person	Næstformand Giuliano Amato	CONV 305/02 af 1. oktober 2002
4. De nationale Parlamenters rolle	Gisela Stuart	CONV 353/02 af 22. oktober 2002
5. Komplementær kompetence	Henning Christophersen	CONV 375/1/02 af 4. november 2002
6. Økonomisk governance	Klaus Hänsch	CONV 357/02 af 21. oktober 2002
7. EU's optræden udadtil	Næstformand Jean-Luc Dehaene	CONV 459/02 af 16. december 2002
8. Forsvar	Michel Barnier	CONV 461/02 af 16. december 2002
9. Forenkling	Næstformand Giuliano Amato	CONV 424/02 af 29. november 2002
10. Frihed, sikkerhed og retfærdighed	John Bruton	CONV 426/02 af 2. december 2002
11. Det sociale Europa	Giorgos Katiforis	CONV 516/1/03 af 4. februar 2003

DISKUSSIONSKREDSE

1. Domstolen	Antonio Vitorino	CONV 636/03 af 25. marts 2003
2. Budgetproceduren	Henning Christophersen	CONV 679/03 af 14. april 2003
3. Egne indtægter	Íñigo Mendez de Vigo	CONV 730/03 af 8. maj 2003

Alternativ rapport

DEMOKRATIERNES EUROPA

Laeken-erklæringen - opgaverne er ikke løst

Som medlemmer af konventet kan vi ikke tilslutte os udkastet til en europæisk forfatning. Det imødekommer ikke kravene i Laeken-erklæringen af december 2001.

I Laeken-erklæringen hedder det, "**at der er behov for, at EU kommer nærmere på borgerne**".

Det forhold, at der overføres mere beslutningskompetence fra medlemsstaterne til EU på det strafferetlige område og på nye indenrigspolitiske områder, vil gøre EU mere fjern.

Det hedder endvidere i Laeken-erklæringen, at "**kompetencefordelingen bør gøres mere gennemsigtig**".

Men den ny kategori "delt kompetence" giver ingen sikkerhed for, hvordan kompetencen skal deles, især fordi medlemsstaterne ikke vil kunne lovgive på disse områder, hvis EU beslutter at handle.

Det er EF-Domstolen i Luxembourg, der skal træffe afgørelse i tvivlstilfælde.

Ifølge Laeken-erklæringen "**optræder EU for bureaukratisk**".

Udkastet til forfatning behandler ikke de efterhånden 97 000 sider gældende fællesskabsret og foreslår et nyt retsinstrument, "ikke-lovgivningsmæssige retsakter", som giver den ikke-valgte Kommission mulighed for at vedtage bindende love.

Laeken-erklæringen opfordrer til, at "**EU-institutionerne bliver præget af mindre træghed og stivhed**".

Men forfatningen giver flere beføjelser til alle de nuværende EU-institutioner og skaber et præsidenternes Europa med flere job til politikere og mindre indflydelse til folket.

Laeken-erklæringen understreger de nationale parlamenters betydning, og i Nice-traktaten "**understreges behovet for at undersøge deres rolle i den europæiske konstruktion**".

De nationale parlamenter mister indflydelse i forhold til Kommissionen, Europa-Parlamentet og det Europæiske Råd. Deres foreslåede ny rolle med at sikre overholdelse af nærhedsprincippet er reelt ikke andet end en anmodning, som Kommissionen kan overhøre. Der føres ingen kompetence tilbage til medlemsstaterne.

Der opfordres i Laeken-erklæringen til "**mere åbenhed og effektivitet**" i Den Europæiske Union.

Forfatningen koncentrerer mere udøvende og budgetmæssig kompetence i selve de EU-institutioner, der har været genstand for gentagne og vedvarende skandaler i forbindelse med dårlig forvaltning, spild og svig.

Laeken-erklæringen foreslår en forfatning som en mulighed: "**Endelig er spørgsmålet, om denne forenkling og omarbejdning ikke med tiden bør føre til, at der vedtages en forfatningstekst**".

Tanken om at omdanne de nuværende mellemstatslige traktater til en europæisk forfatning blev straks grebet, men uden at de eksisterende alternativer eller langsigtede konsekvenser heraf blev undersøgt.

Endelig var det Laeken-erklæringens altoverskyggende mål at skabe et **demokratisk Europa**.

Med udkastet til forfatning skabes der en ny centraliseret europæisk stat, mere magtfuld og fjern, med flere politikere, mere bureaukrati og en dybere kløft mellem magthavere og borgere.

Euratom-traktaten kom ind i forfatningen i sidste øjeblik, uden at en arbejdsgruppe havde fået tid til at revidere den.

Udkastet til EU-forfatning blev på intet tidspunkt udarbejdet efter normale demokratiske metoder

- Ansøgerlandene blev behandlet som observatører i præsidiets og havde ingen egentlig indflydelse.
- Kun 3 politiske grupperinger var repræsenteret i det magtfulde præsidium, der udarbejdede denne tekst med skyklapper på.
- Medlemmerne blev nægtet retten til at få deres ændringsforslag oversat, uddelt, drøftet eller sat til afstemning.
- Konventet havde ingen medlemmer fra den halvdel af befolkningen, der stemte nej til Maastricht-traktaten i Frankrig og Nice-traktaten i Irland.
- Ikke én eneste euroskeptiker eller eurorealist fik lov til at overvære eller deltage i præsidiets arbejde eller i arbejdet i de tilknyttede sekretariater.

Giscard tillod ikke demokrati og normal afstemning i konventet. Udkastet til forfatning går imod alle demokratiske principper. Vi ønsker et nyt udkast fra et langt mere repræsentativt konvent, der er demokratisk med hensyn til såvel indhold som procedurer.

Vi forelægger hermed følgende 15 punkter til overvejelse for vore statsministre og andre borgere.

1. DEMOKRATIERNES EUROPA. Den Europæiske Union (EU) skal ikke have nogen forfatning. I stedet bør Europa være organiseret på et interparlamentarisk grundlag ved hjælp af en traktat om europæisk samarbejde. Denne opretter et demokratiernes Europa (DE) i stedet for det eksisterende EU. Hvis EU skal have et nyt navn, skal det være Demokratiernes Europa.
2. EN SLANKERE TRAKTAT. Fællesskabets regelsæt på nu 97 000 sider omfattende EU og EØF bør radikalt forenkles. I stedet bør der fokuseres på grænseoverskridende spørgsmål, hvor nationale parlamenter ikke effektivt kan handle alene. Afgørelser om subsidiaritet bør træffes af de nationale parlamenter.
3. ÅBEN FOR ALLE DEMOKRATIER. Medlemskab af DE er åbent for alle europæiske demokratiske stater, som har undertegnet og i fuldt omfang overholder den europæiske menneskerettighedskonvention.
4. FORENKLET BESLUTNINGSPROCEDURE. De nuværende 30 forskellige måder at træffe beslutninger på i EU reduceres til to: lovgivning og henstillinger. Hvis afstemning med kvalificeret flertal finder anvendelse, kræves der 75% af stemmerne for det pågældende forslag, medmindre andet er angivet.
5. ET VETO OM SPØRGSMÅL AF VITAL INTERESSE. Love er kun gældende, hvis de er vedtaget af de nationale parlamenter. Et nationalt parlament har vetoret vedrørende et spørgsmål, det anser for vigtigt.
6. DE FÆLLES CENTRALE SPØRGSMÅL. Lovgivningen omfatter bestemmelserne for det fælles marked og visse fælles minimumsstandarder med henblik på at beskytte arbejdstagerne, forbrugerne, sundhed, sikkerhed samt miljø. Inden for de øvrige områder har DE beføjelse til at udstede henstillinger til medlemsstaterne, som altid er frit stillet til at vedtage højere standarder.
7. ET FLEKSIBELT SAMARBEJDE. DE kan enstemmigt godkende et fleksibelt samarbejde for de nationer, som ønsker at deltage i et tættere samarbejde. DE anerkender og støtter endvidere andre tværeuropæiske organisationer som f.eks. Europarådet.
8. ÅBENHED OG GENNEMSKUELIGHED. Beslutningsproceduren og de dertil hørende dokumenter er åben og tilgængelig, medmindre en rimelig grund til undtagelse bekræftes af et kvalificeret flertal.
9. FORENKLET AFSTEMNING I RÅDET. Et forenklet afstemningssystem finder anvendelse i Rådet, hvilket kan indebære, at hver enkelt medlemsstat har én stemme i DE-Rådet. En afgørelse med kvalificeret flertal kræver støtte fra lande med over halvdelen af den samlede befolkning i DE.

10. DE NATIONALE PARLAMENTER VÆLGER KOMMISSIONEN. Hvert enkelt nationalt parlament vælger sit eget medlem af Kommissionen. Kommissæren møder frem for de pågældende nationale parlamenters europæiske kommission for prøvelse af valg. De nationale parlamenter har beføjelse til at afvise deres kommissær. Formanden for Kommissionen vælges af de nationale parlamenter. De nationale parlamenter træffer afgørelse om det årlige lovgivningsprogram, og Kommissionen fungerer følgelig som sekretariat for Rådet og de nationale parlamenter.
11. INTET LOVGIVENDE ARBEJDE I DOMSTOLEN. Domstolens lovgivende aktivisme i Luxembourg bør begrænses, og Domstolen overholder den europæiske menneskerettighedskonvention.
12. PARTNERSKABSÅFTALER. Medlemsstaterne og DE kan indgå partnerskabsaftaler af gensidig interesse med stater eller grupper af stater. DE respekterer partnernes parlamentariske demokrati og kan støtte de fattigere stater med finansiell bistand og samtidig fremme frihandelsaftaler.
13. BEDRE KONTROL. Den Europæiske Ombudsmand, Revisionsretten og Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters budgetkontroludvalg har adgang til samtlige dokumenter og finansielle regnskaber.
14. LIGESTILLING AF SPROG. For så vidt angår lovgivningen, er alle officielle DE-sprog ligestillede.
15. DE FORENEDE NATIONER. DE har ikke sin egen hær. De Forenede Nationer og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa giver bemyndigelse til fredsbevarende og fredsskabende arbejde. Medlemsstaterne træffer selv afgørelse om, hvorvidt de vælger et fælles forsvar gennem NATO, et uafhængigt forsvar eller en neutralitetspolitik.

Bidrag fra konventsmedlemmerne:

Abitbol, William - (suppleant) Europa-Parlamentet

Bonde, Jens-Peter - (medlem) Europa-Parlamentet

Dalgaard, Per - (suppleant) Danmark - Folketinget

Gormley, John - (suppleant) Irland - Parlamentet

Heathcoat-Amory, David - (medlem) - UK - Parlamentet

Seppanen, Esko - (suppleant) Europa-Parlamentet

Skaarup, Peter - (medlem) Danmark - Folketinget

Zahradil, Jan - (medlem) Den Tjekkiske Republik - Parlamentet